

Jak se ze mě stala výzkumnice

Jedna z nejčastějších otázek, kterou vám budou lidé v životě pokládat, se vztahuje k tomu, co děláte nebo co studujete, podle toho, v jakéže životní etapě se zrovna budete nacházet. Kdybych já v tuto chvíli dostala podobnou otázku, tak by moje odpověď byla jednoduchá. Jsem výzkumnice a pracuji pro výzkumnou a vzdělávací organizaci SocioFactor s.r.o. a ano, vystudovala jsem mnohými podceňovaný obor z hlediska uplatnitelnosti, Sociologii na FF UHK. Musím ale přiznat, že dokonce ani já sama jsem si v těch nejrůžovějších snech nepředstavovala, že má pracovní dráha se bude ubírat tímto směrem.

V srpnu jsem úspěšně složila státní závěrečné zkoušky, a protože se mi do navazujícího studia v tu chvíli zrovna moc nechtělo, rozhodla jsem se, že se poohlédnu po „nějaké“ práci. Myslím, že „nějaké“ je to správné slovo, protože kritéria výběru byla opravdu hodně volná.

Hledala jsem spíš administrativní pozice, ale také jsem sledovala různé facebookové portály nabízející práci pro lidi s humanitním vzděláním, stejně jako profily všech kateder sociologie, kde se tu a tam objevil nějaký odkaz na

pracovní nabídku i pro absolventy. To se nakonec ukázalo jako klíčové. Jednoho večera se totiž na jedné ze sledovaných stránek zobrazil naléhavý „call“, kde hledali pomocnou sílu do již běžícího výzkumu na téma integrace cizinců. Protože inzerát měl značku „spěchá“, odeslala jsem životopis ještě ten večer. Hned následující den mi přišla odpověď. Zvali mě na pohovor, který se měl uskutečnit o den později.

Takovou rychlost jsem opravdu nečekala a co jsem čekala ještě míň, že budu přijata. K mému údivu jsem o den později dostala kladnou odpověď a do práce nastoupila ještě tentýž týden, co jsem odesílala svůj první životopis.

Později jsem se dozvěděla, že jsem obstála i v konkurenci doktorandů a to zejména díky tomu, že jsem měla kvůli své bakalářské práci zkušenosti s vedením rozhovorů, díky Erasmu jsem mluvila anglicky a díky škole jsem se orientovala v prostředí programů MAXQdata, F4 a SPSS. Dalo by se tedy říct, že všechny dovednosti, které jsem v prvních třech měsících potřebovala, mě naučila škola.

Tři měsíce proto, že to byla původní délka mé pracovní smlouvy. Každodenní náplní bylo zejména realizovat a přepisovat rozhovory s cizinci, a také vytvářet záznamy do matice. Když se má smlouva chýlila ke konci, bylo mě nabídnuto její prodloužení a s tím souvisí zapojení do dalších projektů. Zůstala jsem. Teď už pracuji na složitějších úkolech. Dělán řešerše na různá témata, podílím se na psaní teorie, spoluvytvářím metody, a juchůů, dnes jsem dostala svoje první vizitky.

Učím se každý den, ale zároveň spoustu věcí nedělám poprvé. Můžu s klidem říct, že škola mě dobře připravila.

Moje rada tedy zní. Nebojte se sociologie a už vůbec se nebojte, že to, co se učíte, vám k ničemu nebude. Ať už budete pracovat v oboru nebo mimo něj, určitě některé z těžce nabytých znalostí uplatníte.

Bc. Kamila Kohoutková

